

Ο **Ιωάννης Τσιμισκής** (925-976) ήταν ένας από τους μεγαλύτερους αυτοκράτορες και στρατηγούς του Βυζαντίου. Η ανάρρησή του στο θρόνο στις 11 Δεκεμβρίου 969, έγινε μετά από συνωμοσία και κατόπιν δολοφονία του θείου του αυτοκράτορα Νικηφόρου Φωκά. Ήταν πάντως ικανότατος ηγέτης με πολύπλευρες δυνατότητες. Ήταν φιλόπρωχος, ευγενής και δίκαιος και έλαβε φιλολαϊκά μέτρα.

Στη συνωμοσία του εναντίον του Νικηφόρου συμμετείχε ή ίσως και πρωτοστατούσε η Θεοφανώ, η οποία υπήρξε σύζυγος αρχικά του Ρωμανού Β΄ και στη συνέχεια σύζυγος του Νικηφόρου Φωκά. Η Θεοφανώ κρίνοντας ότι ο Φωκάς με τα αυστηρά μέτρα του προκαλούσε λαϊκή δυσανεξία, συνωμότησε με τον εραστή της

Τσιμισκή να τον σκοτώσουν και να αναλάβει αυτός τη διακυβέρνηση ως νέος σύζυγός της. Η Θεοφανώ έβαλε στο παλάτι τους δολοφόνους συνωμοτώντας και με άλλα μέλη του αυλικού περιβάλλοντος και αυτοί σκότωσαν τον αυτοκράτορα στο υπνοδομάτιό του. Όμως η συνωμοσία ήταν πασιφανής και όλο το βάρος έπεσε στη Θεοφανώ, με αποτέλεσμα ο Πατριάρχης να δηλώσει στον **Τσιμισκή** ότι δεν θα τον έχιζε αυτοκράτορα αν δεν απομάκρυνε τη Θεοφανώ από το παλάτι.

Προκειμένου ο **Τσιμισκής** να αποφύγει το προφανές σκάνδαλο, την αποκήρυξε και την έκλεισε σε μοναστήρι. Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του, είχε στη διάθεσή του ικανούς στρατηγούς, και κυρίως τους Βάρδα Σκληρό και Πέτρο Φωκά (ανιψιό του Νικηφόρου). Με τη βοήθειά τους, εξουδετέρωσε την απειλή των Ρως υπό τον Σβυατισλάβο. Αντιμετώπισε επίσης με επιτυχία το πραξικόπημα του αδελφού του Πέτρου Βάρδα Φωκά, ενώ ταυτόχρονα ήταν μεγαλόψυχα ευγενικός με τους συνωμότες.

Παντρεύτηκε μία από τις αδελφές του Ρωμανού Β΄, τη Θεοδώρα, μια γυναίκα θεοσεβή και ήπια το 971. Πάντρεψε την ανιψιά του Θεοφανώ με το Δυτικό πρίγκιπα και διάδοχο Όθωνα Γ΄, για διπλωματικούς λόγους. Διεξήγαγε σημαντικές μάχες στη Βουλγαρία αλλά και στην Ανατολή, κατακτώντας αχανείς εκτάσεις σε Βορρά και Ανατολή για λογαριασμό της Αυτοκρατορίας. Ο θάνατός του επήλθε από κάποιου είδους δηλητηρίαση.

Απολογιστικά το έργο του είναι λαμπρό, και είναι σίγουρα από τους συντελεστές της πορείας προς την κορύφωση της δύναμης της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, που έμελλε να γίνει κατά την περίοδο του επόμενου αυτοκράτορα, Βασιλείου Β' Βουλγαροφώνου. Η Τσιμισκή είναι από της πιο γνώστες οδούς της πόλης μας.

